

HIRVI 2011

Sotkamon Riistanhoitoyhdistyksen tiedotuslehti syksy 2011

”Jämpti” on tosi jämpti hirvikoirra

Pertti Granqvist

Teerivaarantie kiertelee ja kaartee halki sotkamolaisen vaaramaiseman.

Maastosta ja kasvillisuudesta päätellen seudulla on suojapaikkoja kaikenlaiselle riistalle.

Paikkojen nimetkin kertovat riistanpyynnistä. Esimerkiksi Ansamäki.

Liekö riistarikkauksen vai minkä takia **Janne Partasen** kotitalon nimeksi aikoinaan annettu Lintulehto.

Metsämiehiä Vaarankylän Kanalan maista lohkaistun Lintulehdon tilan pihassa asuu nykyisinkin. Sekä innokkaita koiran kasvattajia ja kokeissa käyttäjiä.

Vierasta tervehtivät reippaalla haukunnalla nuoren isäntäparin Janne Partasen ja **Katja Tervon** jämtlannin pystykorvat, vanhan isännän Seppo Partasen harmaat koirat sekä Katjan ja Jannen pojan Oskarin suomenajokoirra.

Mainittakoon kyseessä olevan sama Lintulehto, jonka poikia oli tunnettu sotkamolainen ministeri Juho Eemil Partanen. Lintulehto on J.E. Partasen syntymäkoti. J.E. Partanen oli Jannen ukin veli.

Jos koirien määrän ja rodun perusteella ei talonväen harrastuksien laatua arvannut, niin viimeistään pirtin seinällä olevat trofeet kielivät panostuksesta hirvenmetsästyksen.

Talon nuori isäntä Janne Partanen on onnistunut järjestämään työasiansakin mahdollisimman vähän metsästystä häiritseväksi.

Ainakin siinä suhteessa, ettei työn perässä tarvitse lähteä ruuhka-Suomen kasvukeskusten nurkille pyörimään.

– Kesällä olen kotitöillä. Talven maatalouslomittajana. Täällä saa asua ja olla omassa rauhassaan metsästyksensä keskellä.

Jämpteistä niin ensimmäinen hyvin toiminut koirra Reeta ja Reetan pentu Rita ovat molemmat hyvin mieleisiä.

Samalla puhe kääntyy jämptien sukusiitosprosenttiin.

–Ritalla prosentti on kahdeksan ja Reetalla viisi. Ei siis mitään hälyttävää, Janne sanoo.

Ansion alhaisesta prosentista kuittaa rotujärjestö.

– Ruotsista on tuotu Suomeen uroskoiria siitoskäyttöön viime vuosien aikana.

Varsinkin niitä, jotka ovat haukkuneet hirviä lahjoillaan.

Hyvää koiraa ei huonoista tarpeista saada väkisellä vääntämällä. Janne sanoo koiran näyttävän näkönsä kahden ensimmäisen syksyn aikana. Sitten on ratkaisun paikka, jos koirra ei ryhdy toimimaan toivotulla tavalla.

Koiran voi myös pilata hätäilemällä.

– Liian nuorena, alle puolivuotiaana ei pidä koiraa hirvelle viedä. Kolaus on paha, jos pentukoira jää vihaisen lehmän potkimaksi. Siinä voi mennä lahjakaskin pentu hukkaan. Pitää muistaa vielä koirien olevan yksilöitä. Toinen on varhaiskypsempi kuin toinen.

Jalostukseen pitäisi käyttää hyviä yksilöitä.

– Varsinkin niitä, jotka ovat haukkuneet hirviä lahjoillaan. Sellaiset ovat arvokkaita yksilöitä, alle vuosikkaana tuloksen kokeissa haukkuneet.

Kysymykseen jämptien paremmuudesta verrattuna muihin rotuihin Janne to-

tesi kyseisen rodun edun edustajien olevan laajakuusempia sekä jalkavampia harmaaseen rotuun verrattuna.

– Eikä vesiesteet hidasta jämptin etenemistä. Jämpti tykkää mennä veteen. Ritaa nuorempi Reetan pentu on mennyt Mustinjoesta yli hirven perässä ilman mitään nikottelua useita kertoja.

Hyvä koirra on sellainen, joka erkanelee miehestä. Koiran voi laittaa metsään tieltä. Hyvän koiran isännän ei välttämättä tarvitse pikkukenkii kumppareihin metsälle laskemista varten vaihtaa.

– Sitkeyttä sen verran, että täyden erän pysyy hirven perässä metsässä.

Joskus sitkeyttä on ollut niin paljon, jotta metsästä on koiraa odoteltu tunteita.

– Kerran Nurmeksestä kokeesta piti koiraa houkutella metsästä pois kymmenen tunnin ajan.

Maanvuokraus on ollut yksi viime vuosien puheenaiheita metsästäjien keskuudessa.

Janne sanoo huomanneensa maanomistajien suhtautuvan maiden vuokraukseen hirven ja metsästämiseen myönteisemmin kuin pienriistalle vuokraamiseen.

– Omistajarakenne muuttuu, tilat pirstoutuvat.

Janne kertoi nuorempana harrastaneensa pienriistan metsästystä. Nykyvuosina hän on keskittynyt hirvien metsästyksen ja hirvikoirien kasvattamiseen.

Kuluvan syksyn hirvikannasta Janne totesi, ettei viime vuosien lukuihin päästä.

– En tiedä, mistä kato johtuu. Pedotko ovat syöneet vai mitkä. Mutta hirviä ei ole nuolukivillä käynyt yhtä paljon kuin aikaisempina vuosina.

Reetan pentu Rita pääsi "kasvokuvaan." Vaikka korvat ovatkin luimussa, eivät "jämptit ole vihaisia."

Janne Partasella ja Katja Tervolla on yhteinen harrastus. Metsästyksen ja koirien kasvatus. Kuvassa jämtlanninpystykorva Reeta.

Jatkuvuutta

■ Aina vain vaativammaksi muuttuvassa yhteiskunnassamme kysytään toimintatapojen ja tekemisten jatkuvuuden perään. Onko jollakin yrityksellä, yhteisöllä tai toiminta- ja ajattelutavalla jatkuvuutta?

Riistan pyydystämisen ja nykyaikaisella riistataloudella tiedetään olevan vahvat perinteet. Voidaan sanoa kaiken muun toiminnan olevan uudempaa, myöhemmin syntyneitä. Eränkävynnä täytyy näin ollen olla voimakasta ja aitoa jatkuvuutta.

Tässä liitteessä metsästyksenjohtaja Matti Partanen luo katsauksen tärkeisiin, joka jahtireissulla muistettaviin, joskus pieniinkin seikkoihin. Ne kantavat käytännön metsästyksessä pitkälle. Hän on löytänyt kirjoituksessaan jatkuvuuden vastuuhenkilötkin - me jokainen metsästäjä vastaamme osaltamme turvallisuudesta, viihtyisyydestä ja julkisesta kuvasta. Matin esille tuoma perinteiden ja perinnätiedon levittäminen seuraaville sukupolville on oma jatkuvuuden la-

jinsa.

Tänä vuonna valmistuneessa riistakeskusuudistuksessa todettiin riistanhoitoyhdistysten täyttävän erinomaisella tavalla tehtävänsä. Yhdistyksiä koskevat muutokset jäivätkin uudistuksessa vähäisiksi. Rooli riistakantojen verotuksen suunnittelussa kasvoi. Lisätiini asian tuntijuutta mm. lisäämällä maanomistajien edustaja yhdistyksen hallitukseen. Toimintaansa käynnistelevän riistakeskuksen tehtävänä on tukea yhdistyksen toimintaa entistäkin paremmin. Näen nämä paikallista riistaorganisaatiota tukevat uudistukset tervetulleina parannuksina ja tunnustuksena maltillisesta ja pitkäjänteisestä työstä. Ennen muuta tämä lupaa jatkuvuutta.

Jatkuvuuden ja metsästyksen aihepiirissä ei biologiaa voi ohittaa. Maltillisessa metsästyksessä, riistakantojen hoidossa ja riistanhoidossa on helposti tunnistettavat biologisen jatkuvuuden osat. Monien riistaeläimiemme kannat ovat niin runsaita, ettei niiden hoito kunnolla

onnistu ilman syvällisempää tietoa.

Suomalaiset metsästäjät ovat saaneet runsaasti huomiota kansainväliseltä riistatutkimukselta monipuolisesta ja määrällisesti kunnioitettavasta tutkimustiedon keruusta. Toisaalta metsästäjiltä on tullut aiheellista kritiikkiä, kun on huomattu kerätyn tiedon hukkuvan tutkijoiden kammioihin tai tutkimustiedon palautuvan metsästäjien käyttöön liian myöhään. Viivettä pyritään lyhentämään nettipohjaisilla tiedonkeruujärjestelmillä, kuten hirven metsästyksen yhteydessä käyttöön otettavalla Sorkka -ohjelmalla.

Uusien järjestelmien käyttöön otossa kannattaa olla mukana ja osallistua järjestelmien kehitysohjelmiin. Parhaiten järjestelmät kehittyvät niitä käyttämällä ja tarvittaessa tulee antaa rapsakkaa palautetta. Metsästäjillä ja riistaorganisaatioilla on oikeus saada tarvitsemaansa tietoa viivytyksettä käyttöönsä. Tämä tähtää nykyaikaiseen riistakantojen hoitoon ja jatkuvuuteen.

Mukavaa lukuhetkeä!

Jari Korhonen

Sotkamon riistahoitoyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja

Riistanhoitoyhdistysten SRVA-toiminta

■ SRVA on lyhenne sanoista suurriistavirka-apu. Se on riistanhoitoyhdistysten ylläpitämä organisaatio, joka välittää poliisille metsästäjien virka-apua suurriistakonflikteissa. Suurriistakonfliktit voidaan jakaa hirvieläin- ja suupetotilanteisiin. Toimintatapa näiden kahden eri tilanteen välillä poikkeaa hieman toisistaan, joten tässä keskitytään selvittämään hirvieläintilanteiden hoitamista. Hirvieläinten osalta eniten toimenpiteitä aiheuttavat hirvieläinkolarit. Niitä sattuu vuosittain maassamme noin 5000 kertaa. Lukuun sisältyy siis kaikki hirvieläinten aiheuttamat kolarit eli siinä ovat mukana esimerkiksi Etelä-Suomessa tapahtuvat valkohäntäpeuran ja ajoneuvon väliset törmäykset.

Kainuussa yleisin tilanne on hirven ja auton törmäily. Niitä sattuu vuosittain noin 50-150 kertaa ja kolareiden määrä on vahvasti sidoksissa hirvien määrään metsissämme. Lisäksi meillä tapahtuu vuosittain muutama kymmenen kolaria, joissa toisena osapuolena on metsäpeura tai metsäkauris. Metsäpeurakolareita tapahtuu erityisesti Sotkamo-Kuhmo välisellä tieosuudella. Luvuista voidaan päätellä, että jokaisessa Kainuun riistanhoitoyhdistyksessä hoidetaan vuoden aikana jopa kymmeniä tilanteita.

Hirvieläintilanteissa hälytysketju on järjestetty siten, että hätäkeskuspäivystäjä tai poliisi ottaa yhteyttä puhelimitse riistanhoitoyhdistyksen yhteyshenkilölle. Hätäkeskuspäivystäjät on koulutettu etsimään kolaripaikkaa lähimmän riistanhoitoyhdistyksen yhteyshenkilöt ja puhelinnumerot Suomen riistakeskuksen ylläpitämästä

Riistaweb-internetjärjestelmästä. Jos ”ykköshenkilöön” ei saada yhteyttä, on vielä kaksi muuta henkilöä käytettävissä virka-apupyynnön vastaanottamiseen. Kun riistanhoitoyhdistyksen yhteyshenkilö on vastaanottanut virka-apupyynnön, hän hälyttää varsinaiset jäljestäjät liikkeelle. Useasti tämä on järjestetty siten, että eri puolille riistanhoitoyhdistyksen aluetta on jo etukäteen suunniteltu henkilöt ja riittävän kokoneet koirat, jotka vastaavat toiminnasta alueellaan. Jäljestäjät pyrkivät kolari paikalle jääneiden merkkien, maastosta löytyvien vihjeiden ja eläimestä tehtävien havainnoin selvittämään kolarissa eläimeen tulleiden vammojen vakavuutta. Jos eläin on pahoin loukkaantunut, se lopetetaan. Kuolleen tai lopetetun hirvieläimen omistusoikeus kuuluu pääsääntöisesti riistanhoitoyhdistykselle ja se saa käyttää sen hyväkseen parhaakseen katsomalla tavalla. Yleensä eläimet ovat ravinnoksi kelpaamattomia, joten paikan ollessa sopiva, ne voidaan jättää metsään osaksi luonnonkiertokulkua.

Riistanhoitoyhdistysten vapaaehtoistyön määrää selvitettiin vuonna 2010. Hirvieläinkolareiden osalta saatiin selville, että yhden kolarin selvittämiseen kuluva aika oli keskimäärin 14 tuntia, johon otti osaa 4,7 henkilöä. Jos tämä tehtäisiin viranomaisten toimesta virkatyönä eli esimerkiksi meillä Kainuussa vajaa viisi poliisia olisi keskimäärin yli puolivuorokautta sata kertaa vuoden aikana selvittämässä hirvieläinkolareita, saattaisi syntyä jonkinmoinen resurssipula!

Riistanhoidon neuvoja

Marko Paasimaa

Suomen riistakeskus, Kainuu

Hirvikannan hoitosuunnitelma valmistella

Suomen riistakeskus valmistellee parhaillaan kansallista hirvikannan hoitosuunnitelmaa, jonka avulla pyritään kokoamaan ja soveltamaan yhteen eri hirveen liittyvien tahojen näkemyksiä ja tavoitteita. Suunnitelman avulla linjataan tulevan hirvikannan hoidon suuntaviivat. Hirveen liittyvät intressitahot kutsutaan alueittain koolle syksyn aikana. Myös kaikilla muilla on mahdollisuus vaikuttaa hoitosuunnitelmaan vastaamalla hoitosuunnitelmaa koskevaan kyselyyn.

Maa- ja metsätalousministeriö on asettanut Suomen riistakeskuksen tavoitteeksi valmistella hirvikannan hoitosuunnitelmaa. Kyseessä on strategisen tason suunnitelma, jolla linjataan hirvikannan hoidon suuntaviivoja tulevaisuudessa. Hoitosuunnitelman laatimisessa tavoitteena on sovittaa yhteen hirveen liittyviä osittain ristiriitaisia tavoitteita ja kehittää menettelyä, jolla asetetaan hirvikannan hoidon tavoitteita. Lisäksi erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen miten hirvikannan hoito on sovitettavissa yhteen runsastuneiden suurpetokantojen hoidon kanssa.

Hirvikannan hoidolla ja metsästyksellä on Suomessa pitkä tausta. Nykyisenkaltaisen hirven metsästyksen ja kannansääteilykulttuurin voinee katsoa alkaneen 1970-luvulla, kun hirvikanta ja hirvisaalis kasvoivat nopeasti kerta luokkaa menneitä vuosikymmeniä korkeammiksi. Hirvenmetsästyksessä on tullut merkittävä osa suomalaista riistataloutta ja vuosittain hirven saalisarvo kohtaa pelkästään liha-arvolla mitattuna useisiin kymmeneen miljooniin euroihin. Lisäksi metsästyksessä saadaan virkistys-

hyötyjä, joiden arvo kohonnee saalisarvoakin suuremmaksi. Hyötyjen vastapainona vaakakupissa ovat hirven aiheuttamat vahingot. Tieliikenteessä hirtionnettomuuksia on viime vuosina tapahtunut noin puolitoistatuhatta vuosittain ja aineellisten vahinkojen lisäksi osassa onnettomuuksia koetaan myös henkilövahinkoja. Metsätaloudelle aiheutuvia hirvien aiheuttamia vahinkoja on korvattu enimmillään jopayli viidellä miljoonalla eurolla vuodessa. Tämäkin mittari on sikäli puutteellinen, että kaikki metsävahingot eivät korvaussummissa näy.

Viimeiset kymmenkunta vuotta ovat olleet maasuorpetojen paluun aikaa, kun petojen kannat ovat kasvaneet ja levittäytyneet käytännössä koko maahan. Suurpedoistamme ainakin susi ja karhu elävät vahvasti vuorovaihtuudessa hirven kanssa, jolloin myös suurpetojen ja hirven kannanhoidon linjauksilla on vaikutuksia toisiinsa. Hirvi on vahvistanut ja säilyttänyt asemansa yhteiskunnallisessa keskustelussa ja hirvikannan hoitoa koskevat näkemykset ja tavoitteet vaihtelevat katselukulmasta riippuen. Hoitosuunnitelman tavoitteena ja samalla haasteena on pyrkiä soveltamaan tavoitteita yhteen ja löytämään hirvikannan hoitoon linjauksia, joiden kanssa saavutetaan ”yhteiskuntarauha” mahdollisimman hyvin.

Hirvikeskustelun ytimessä pitkään olleet kysymykset, kuten oikea hirtin määrä, vaikutusmahdollisuudet hirtitavoitteisiin, pyyntilupajärjestelmän toimivuus jne., noussevat esille myös tulevissa sidosryhmätalouksissa. Alueelliset riistanneuvostot kutsu-

vat koolle alueellisia sidosryhmiä ensimmäisen kerran tulevan syksyn aikana ja uudelleen ensi keväänä. Tilaisuuksissa hirven ja hirvikannan hoitoon eri tavoin liittyvillä tahoilla on mahdollisuus esittää näkemyksiään ja tavoitteitaan hirviasioissa ja vaikuttaa hoitosuunnitelman laatimiseen. Sikäli kuin asioihin ollaan tyytymättömiä, pyritään hoitosuunnitelmassa myös löytämään niihin parempia ratkaisuja.

Suomen riistakeskuksen tehtävänä on riistaeläinlajeja tai niiden elinympäristöjen hoitoa koskevien hoitosuunnitelmien valmistelu, laatiminen ja päivittäminen. Riistakeskuksen internetsivuilla osoitteessa www.riista.fi/hoitosuunnitelmat on avattu oma osio hoitosuunnitelmille ja tavoitteena on viestiä eri hoitosuunnitelmien valmistelusta sivujen kautta sekä tarjota mahdollisuuksia vaikuttaa kulloinkin valmistella oleviin hoitosuunnitelmiin esimerkiksi sähköisten kyselyiden avulla. Hoitosuunnitelmasivuilla tarjotaan tietoa ajankohtaisista hoitosuunnitelmaprojekteista ja niiden valmisteluvaiheista.

Hoitosuunnitelmasivujen kautta tarjoutuu kaikille mahdollisuus vaikuttaa hirvikannan hoitosuunnitelman laatimiseen vastaamalla sitä koskevaan sähköiseen kyselyyn. Kyselyyn toivotaan runsaasti vastaajia, jotta hirvikannan hoitoon liittyviä näkemyksiä saadaan kartoitettua mahdollisimman laajasti. Kysely on tarkoitettu kaikille kansalaisille ja vastausaika jatkuu lokaalokkuun loppuun saakka.

Projektipäällikkö

Jani Kõrhämö

Suomen riistakeskus

Hirviporukat tärkeitä paikallisen perinnetiedon välittäjiä

Harvoin tulee ajatelleeksi, kuinka tärkeä kylän perinteen välittäjä voi olla vaikkapa hirviporukka. Joka vuosi porukoihin tulee uusia nuoria jäseniä. Nämä eivät ikänsä vuoksi useinkaan tunne oman kotiseudun lähihistoriaa kovin hyvin. Hirviporukoiden kodat ja muut nuotiopaikat ovat tarinoiden tyysijöitä. Siellä kuullaan tarinoita seudun vanhoista tapahtumista, sattumuksista ja entisistä asukkaista. Myös eränkävintään liittyvät kertomukset siirtyvät näin sukupolvelta toiselle.

Hirviporukoilla on luonteva, kasvattava merkitys. Porukan uusille jäsenille tuodaan heti ensimmäisenä aamuna selville se, että porukassa kaikkia koskevat samat velvollisuudet ja oikeudet.

Hirvenmetsästys on vain yksi joskin näkyvä osa syksyisin metsissä tapahtuvasta toiminnasta ja kaikille on kainuulaisessa luonnossa kyllä tilaa. Kaikkia porukan jäseniä muistutetaan myös muiden luonnossa liikkujien oikeuksista. Marjastajat ja sienestäjät tai muuten vain metsissä samoilevat ovat hekin yhtä hyvällä asialla kuin me. Reilu tervehdys ja muutama ystävällinen sana ovat aina paikallaan. Autojen pysäköimisessä usein kapeidenkin metsäteiden varteen on huomiotava muutkin tienkäyttäjät.

Hirvimetsällä nuori poika tai tyttö tulee omaksumaan sen, että mitä yhdessä sovitaan, se myös pidetään. Erityisesti turvallisuuteen liittyvät ohjeet koskevat kaikkia ja niiden noudattamisen täytyy olla itsestäänselvyys. Sama pätee myös mm. sovittuun kokoontumisajankohtaan, ammuttiin eläimiin, kaadon jälkeisiin toimiin sekä hirven paloitteluun ja lihanjakoon liittyviin asioihin.

Hirviporukoissa nuorille muistutetaan myös siitä, että nuotiopaikoille, passi- paikoille, lahtivajoille tai muualle ei jätetä roskaa, vaan ne viedään asianmukaisesti paikoihin. Tässä suhteessa tosin kaikissa ikäryhmissä olisi parannettavaa.

Viimeistään hirvimetsällä nuoret tulevat eri yhteyksissä kokemaan, että kaikki-heti-minulle-nyt -mentaliteetti ei tule kysymykseen. Jokaisen osaksi tulee ennen pitkää myös epäonnistumisia. Niistä pitää vain ottaa opikseen. Myös kaverin onnistumisesta on syytä olla iloinen. Ja kaverin koiran onnistuminen vasta

mukavaa onkin.

Hirviporukoissa uudet, paikkakunnalle muuttaneet ja metsästyseuraan hakeutuneet jäsenet tutustuvat luontevalla tavalla sekä seudun historiaan että sen nykyisiin ja menneisiin ihmisiin. Monissa hirviporukoissa on myös entisiä, muualle muuttaneita kyläläisiä. Porukassa oman kotiseudun tapahtumat päivittyvät luontevasti myös heille. Samalla he voivat osaltaan välittää myös mm. muualla maassa havaitsemiaan metsästyksen ja seuratoimintaan liittyviä hyviä käytäntöjä.

Matti Partanen
Juurikkalahden-Teerivaaran metsästyseuran metsästyksenjohtaja

Kaikki kuvat:
Matti Partanen

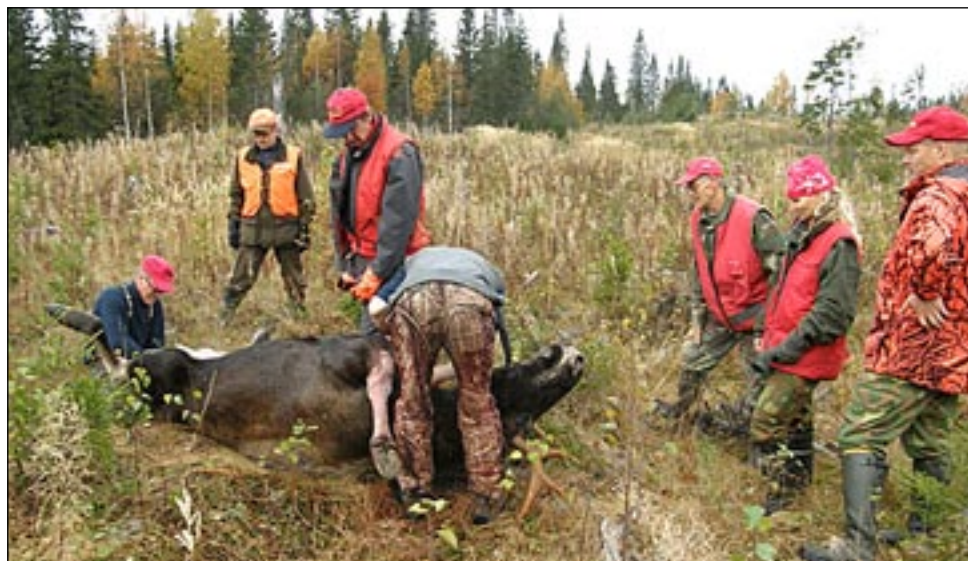
Yhdessä toimien homma hoituu.

Nuoret kuuntelevat herkällä korvalla, mitä tulilla kerrotaan. Kuvassa Jenni Kononen Juurikkalahdesta.

Kahvi- ja makkaratulilla "huuli lentää".

Saalista on tullut. Pian tarvitaan kaikkien vetoapua.

Monessa hirviporukassa on myös "tarinaniskijöitä", kuten Reino Lukkari Teerivaaralta.

Vuokatin riistakurssi kiinnosti poikia

Tarja Korhonen

Sotkamon riistanhoitoyhdistys järjesti neljäs-viidesluokkalaisille oppilaille riista-aiheisen kurssin maanantaina. Kurssin vetäjänä toimi toiminnanohjaaja Jukka Kemppainen. Kaikki kurssin valinneet oppilaat olivat poikia.

Tytöt eivät halua käsitellä isoja asioita, arveli Valtteri Savonen.

Vieressä seisova koulutoveri pehmensi, että tytöt eivät jaksa kantaa metsästyksessä tarvittavia painavia tavaroita.

Ensimmäiseksi oppilaat te-

kivät tuttavuutta Jukka Kemppaisen koiriin. Rauhalliset jämmlanninpystykorva Justiina ja lyhytkarvainen saksanseisoja Nessa antautuivat mieluusti lasten taputeltaviksi. Koirien silittelystä lomassa Kemppainen kertoi koiriensä erilaisista metsästysominaisuuksista. Hirvikoiria Justiina on itsenäinen riistan etsijä, kun taas lintukoira Nessa tarvitsee lähelleen ihmisen, johon voi tukeutua. Nessa ilmaisee saaliin läheisyyden metsästäjälle seisomalla hievahtamalla. Kaksi ja puolivuotias Justiina lukeutuu pysäyttäviin metsästyskoiirien. Koira hakee hirven

maastosta ja aloittaa haulikun. Tämän jälkeen koira pitää haukulla hirven paikallaan odottaen metsästäjän saapumista.

Ukkinsa kanssa hirvijahdissa kulkeva 11-vuotias Joel Macario oli suorittanut hirvenammuntakokeen. Joel oli jo käynyt ukin seurassa sorsametsällä. Hirvi- jahtiin hän aikoi osallistua tulevana viikonloppuna. Alle 15-vuotias voi suorittaa hirvenammuntakokeen, kun on voimassa oleva metsästyskortti ja yli 18-vuotias henkilö mukana koeammuntatilanteessa.

– Ammun hirven, jos tilanne tulee kohdalle, lupasi Joel. Hän kertoi, ettei hirvikiväärin käsitteleminen ole vaikeaa, koska aseeseen rekyli eli potku on vaimeampi kuin haulikossa.

Läheisen metsän kätköissä Joel tovereineen tutustui riistarasteihin. Riistarastit olivat kuvien ja tekstein varustettuja tauluja, joita tutkimalla saattoi perehtyä suomalaisiin riistaeläimiin. Kemppaisen leppoiset kysymykset johdattelivat inostunutta poikajoukkoa niin hirvieläinten kuin lintujen tai jänisten elintapojen jäljille.

Yksitoistavuotias Joel Macario on suorittanut hirvenammuntakokeen.

Sotkamon riistanhoitoyhdistyksen hirvi-ilta

Sotkamon riistanhoitoyhdistys järjestää hirvi-illan **23.9. klo 17.00 alkaen Vuokatin urheiluopistolla**, auditorio Iso-Pölyssä. Tilaisuuden aihealueita ovat mm. sähköisen hirvihavaintokorttijärjestelmän (Sorkka) opastaminen, turvallinen metsästys ja muut hirven metsästyksen liittyvät ajankohtaiset asiat.

Sähköinen hirvihavaintokorttijärjestelmä on ollut viime syksynä myös Kainuussa pilottikäytössä muutamalla kymmenellä hirviseurueella. Järjestelmä otetaan laajempaan käyttöön tänä syksynä, jolloin jokaisella seurueella on mahdollisuus syöttää hirvihavainnot sähköisesti. Tämä mahdollistaa jatkossa aineistojen nopeamman käsittelyn, jolloin on mahdollista saada myös hirvikanta-arviot huomattavasti aikaisemmin kuin nykyisen paperijärjestelmän aikana.

Hirviä on pyytämässä tänä syksynä jälleen paljon metsästäjiä ja hirviseuruita. Metsästys tapahtuu nykyisin pääsääntöisesti koirien avulla ja viime vuosien kovan verotuksen ansiosta hirvien määrä on vähentynyt myös Sotkamon alueella. Näiden tekijöiden vuoksi on odotettavissa, että metsästyksenjohtajien täytyy hoitaa metsästyksjärjestelyt entistäkin huolellisemmin, jotta metsästys sujuu turvallisesti ja hyvässä yhteisymmärryksessä myös muiden samalla alueella metsästävien seurueiden kanssa.

Tervetuloa! Sotkamon riistanhoitoyhdistys

Luonnonvaraisen riistan lihantarkastus

Elintarvikelain muutoksen myötä 1.9.2011 Evira vastaa lihantarkastuksesta riistan käsittelylaitoksissa ja pienteurastamoissa, joissa aiemmin kunta on huolehtinut lihantarkastuksesta.

Lainmuutos mahdollistaa luonnonvaraisten jänisten, kaniin ja lintujen lihan lisäksi hirvieläinten lihan pienten määrien toimittamisen paikalliseen vähittäismyyntiin ilman lihantarkastusta. Lisäksi metsästäjä voi myös jatkossa toimittaa pieniä määriä luonnonvaraisen riistan lihaa suoraan kuluttajalle tarkastamattomana.

Luonnonvaraisen riistan vähäinen luovuttaminen

suoraan kuluttajalle nylkemättömänä tai kynimättömänä katsotaan alkutuotannoksi, josta metsästäjän ei tarvitse tehdä ilmoitusta paikalliselle elintarvikevalvontaviranomaiselle.

Sen sijaan nylkemättömän tai kynimättömän luonnonvaraisen riistan toimittamisesta alkutuotannon tuotteen paikalliseen vähittäismyyntiin tulee tehdä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle.

Luonnonvaraista riistaa voidaan 1.9.2011 alkaen tarkastaa ainoastaan hyväksytyissä riistan käsittelylaitoksissa. Lainmuutoksen mukaan ns. lahtivajoissa ei

enää voida tarkastaa lihaa. Lahtivajoille annetaan kuitenkin kahden vuoden siirtymäaika siten, että niissä lahtivajoissa, joissa lihaa on tarkastettu ennen 1.9.2011, voidaan tarkastaa lihaa 31.8.2013 asti.

Siirtymäaikana lahtivajoille voidaan hakea riistan käsittelylaitoksen hyväksyntä, jos tiloissa halutaan tarkastaa luonnonvaraisen riistan lihaa siirtymäajan jälkeen. Siirtymäajan jälkeen lahtivajoissa voidaan käsitellä ainoastaan tarkastamattomaa lihaa.

Hygieenikkoeläinlääkäri
Tuomo Nyssönen

Vuokralle tarjotaan
MÖKKI
järven rannalla.

Rantasauna, grillikota, keskuslämmitys, vene, valtion maiden keskellä.

- Lomalle tai metsästäjille -
P. 040 582 6397

Hirvennahkat jatkojalostukseen

Suuret kaatomäärät ovat tukkineet viime vuosina hirvennahkojen markkinat ja ne on jouduttu hävittämään mm. hautaamalla maahan. Kaatomäärien pienentyessä ja jatkojalostuksen kehittyessä nahkoille on alkanut löytyä taas käyttöä.

Ongelmana on myös raakanahkojen huono laatu.

Suolaus, nylkemisen taso, koiran aiheuttamat puremajäljet ja vetämisestä aiheutuvat vauriot aiheuttavat sen, että jätteeksi menevien nahkojen osuus on suuri. Se vaikuttaa ostohalukkuuteen ja hintaan.

Hirvennahkat ovat arvotavaraa, jotka kannattaa käsitellä huolellisesti ja myydä. Metsissä ja lahtiva-

joilla tapahtuva esikäsittely vaikuttaa ratkaisevasti niiden laatuun ja arvostukseen. Pienellä vaivalla ja huolellisuudella nahkoista saadaan hyvälaatuisia, sekä hinta ja kysyntä nousee.

Kaadon jälkeen:
- Älä anna koiran tarpeettomasti repiä nahkaa
- Vältä vetovikoja, käytä pulkkaa tai levyä

- Nylje huolella, vältä viillot ja reiät

- Leikkaa pää, korvat ja koivet pois

- Käytä reilusti suolaa, 5-10 kg jäähtyneeseen nahkaan, koosta riippuen

- Pinoa nahkat lihapuoli ylöspäin esim. trukkilavalle (liepeet voi käänellä kaksinkerroin)

- Säilytä säältä suojassa Sotkamon riistanhoitoyhdistyksen alueelta nahkat kerätään Tipasojan metsäs-

tysseuran lahtivajalle osoitteeseen Pohjois-Tipaksentie 4. Hinnaksi on sovittu 10,-/nahka. Ostaja toimittaa lisäksi suolat, ne on noudettavissa samasta osoitteesta ennen hirvijahdin alkua. Yhteyshenkilönä toimii Erkki Väisänen p. 0500-161920, sähköposti: erkki.vaisanen@sotkamo.net

Toiminnanohjaaja
Jukka Kemppainen

RUUTIA metsälle!

Parhaat koiranruoat
Garmin Astro -koiranpaikantimet
Jälkiliinat ja huomioliivit

Ma-Pe 12-17
La 9-14

Hyvölänkyläntie 1,
88610 VUOKATTI
p. 040 9115 323

VUOKATTI HUSKY *Vuokatin Eläintarvike*

VAIHDA SINÄKIN ASEESI UUTEEN UPEAAN TIKKA KIVÄÄRIN!

 TIKKA

Tikka T3 308 Win Hunter 1100,-
Hyvitys tomivasta hirviaseesta -310,-

MAKSAT VAIN 790,-

Oletko kyllästynyt epävarmaan aseikkariisi?
VAIHDA LAATUKIIKARIIN

 BURRIS

3-9x40 valolla
svh 495,- **Tarjous nyt 395,-**
Hyvitys ehjästä aseikkarista -100,-

MAKSAT VAIN 295,-

Beretta T-paita + Sako hirvilippis
YHTEENSÄ 15,-

 BERETTA
 sako

Hyvä metsästyspuukko **2990**
lisäksi Järvenpää (39,90)

SPORT TO THE PEOPLE **INTERSPORT**
Intersport Piipponen
Kainuuntie 13, Sotkamo, p. (08) 666 2421. Palvelemme ma-pe 9-18, la 9-14